

בש"פ 5245/20 - חסן שאני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5245/20

כבוד השופט ד' מינץ

לפני:

חסן שאני

העורר:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
acusation – מעצרם), התשנ"ו-1996 על החלטת בית
המשפט המוחזק בנצחת (כב' השופט ת' נסים שי)
במ"ת 20-65544-05 מיום 30.6.2020

(5.8.2020)

ט"ו באב התש"ף

תאריך הישיבה:

עו"ד איאד ח'ליל

בשם העורר:

עו"ד ענת גרינבאום

בשם המשיבה:

החלטה

לפני ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה – מעצרם), התשנ"ו-1996 על ההחלטה בית
המשפט המוחזק בנצחת (כב' השופט ת' נסים שי) במ"ת 20-65544-05 מיום 30.6.2020, במסגרתה הורה בית
המשפט על מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני עד תום ההליכים נגדו, בכפוף לקבלת חוות דעת מנהלת הפיקוח בדבר
היתכנות הפיקוח האלקטרוני בכתבות המוצעת. העරר מכוון נגד ההחלטה לעצור את העורר בפיקוח אלקטרוני, וזאת
בניגוד להמלצת שירות המבחן לשחררו לחולפת מעצר.

עמוד 1

1. ביום 31.5.2020 הוגש נגד העורר כתב אישום המיחס לו עבירות נשק. בتمזית יצוין כי בכתב האישום נטען כי העורר ואחיו הקטן רכשו אקדח, מחסנית ו-12 כדורים תואמים. לאחר הרכישה החביאו את האקדח והפריטים הנוספים שרכשו בבית הקטין, בהסכמה אבוי. כתב אישום הוגש גם נגד האב ונגד הקטין, כאשר האב שוחרר והקטין הועבר למעצר בפיקוח אלקטронני בכפר מגוריו בעין מאהה.

2. בדיעו שהתקיים ביום 7.6.2020 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכואורה נגדו ועילת מעצר, וביקש להפנותו לשירות המבחן לצורך קבלת تسجيل מעצר בעניינו, שיבחן האפשרות לשחררו לחלופה, לרבות בדרך של מעצר בפיקוח אלקטронני. בהתאם לכך הורה בית המשפט המוחזע על קבלת تسجيل מעצר לצורך בחינת המסוכנות וחלופות המעצר שהוצעו על ידי העורר, לרבות על דרך של מעצר בפיקוח אלקטронני.

3. בתסجيل שירות המבחן שהוגש צוין כי שירות המבחן התרשם שהעורר מנהל אורח חיים נורמטיבי ואינו בעל דפוסים עבריניים או אלימים. עוד התרשם שירות המבחן כי חווית המעצר הבאה לעורר באופן חד ממשמעי את ההשלכה שיש לבחירותו. משכך, קבע שירות המבחן כי הסיכון הנש�� מהעורר להישנות העבירות הוא נמוך. שתי חלופות מעצר שהציג העורר נבחנו והומלץ על חלופת המעצר שהוצעה בבית דודתו בישוב דבריה, בפיקוחם של בני משפחה. שירות המבחן התרשם לחיוב מהמפקחים המוצעים, צוין כי מדובר במילויים מודעתות למatters התפקיד והאחריות המוטלת עליהם מכוחו. המשיבה התנגדה לשחרورو של העורר, בשים לב למהות העבירות המיחסות לו, שהכל בעניין הוא מעצר מאחורי סוג ובריח, וכיון שחלופה שתאיין את הסיכון הנש�� ממבצעי עבירות מסוג זה.

4. לאחר קיום דיון ביום 30.6.2020 החליט בית המשפט המוחזע להורות על העברתו של העורר למעצר בפיקוח אלקטронני. בהחלטתו ציין בית המשפט כי על אף המלצה החביבת של שירות המבחן, וכן חומרת המעשים המיחסים לעורר, לא ניתן לאין את מסוכנותו לשחרור לחלופת מעצר בתנאים בלבד. בית המשפט התרשם לחיוב מהמפקחים המוצעים על ידי העורר, אולם נוכח מהות המעשים המיחסים לו והעובדת שמדובר בחלופה המוצע קרוב למקום מגוריו, נמצא כי יש צורך בפיקוח באמצעות מעצר בפיקוח אלקטронני.

5. מכאן העורר שלפנינו. לטענת העורר שגה בית המשפט כאשר הורה על מעצר בפיקוח אלקטронני, במקום להורות על שחררו בעורבה. זאת שעה שאין לו כל עבר פלילי, הוא מורה בבית ספר, מגיע משפחה נורמטיבית ומדובר באירוע נקודתי. כמו כן, יש לחת את הדעת לכך שמדובר באקדח לא תקין, ואין הוכחה שנעשה בו שימוש או שהייתה כוונה להשתמש בו. כן שגה בית המשפט כאשר לא יימצאת המלצה לשירות המבחן והוא הופלה לרעה לעומת הקטיןوابוי.

6. המשיבה טענה כי הכלל בעבירות נשק הוא מעצר מאחורי סוג ובריח. בנסיבות העניין, החלטת בית המשפט מאוזנת וסבירה ולוקחת בחשבון את כל השיקולים הקיימים לעניין. המשיבה שללה את הטענה כי מדובר באקדח תקין וצינה כי מדובר בנشك שמסוגל לירות ולגרום למוות. במישור המהותי נטען כי גם אם מדובר בנشك תקין אין הדבר מקהה את המסוכנות הנש��ת מהעורר.

7. לאחר עיון בעורר ומשמעות טיעוני בא-כוח הצדדים בדיון שהתקיים לפניהם, הגיעו למסקנה כי יש לדוחות את העරר.

8. בית משפט זה עמד לא אחת על כך שהמסוכנות הנובעת מעבירות נשק היא כזו אשר על פי רוב לא ניתן לאיינה בדרך של חלופת מעוצר, וכך שחרורו לחלופת מעוצר או למעוצר בפיקוח אלקטרוני בעבירות אלו "עשה במרקם חריגים (ראו: בש"פ 6491/18 מדינת ישראל נ' סرسור, פסקה 10 (13.9.2018)). בעניינו, בית המשפט המחויז הגיע למסקנה כי למראות אורח חייו הנורטטיבי שקיים העורר והתרשומות מהמפתחים המוצעים, אין מקום להסתפק בחלופת מעוצר ויש להוסיף לדבר נוסף של פיקוח אלקטרוני. בהחלטות כגון דא, שהתקבלו לאחר שקיים הסיכונים הרלוונטיים לעניין, אין בית משפט זה נהג להתעורר (ראו: בש"פ 7550/19 מדינת ישראל נ' טויל, פסקה 7 (18.11.2019); בש"פ 6750/19 מדינת ישראל נ' ابو זיד, פסקה 8 (30.10.2019)). זאת, בין היתר, לאור היתרון שישנו לערקה הדינונית בהערכת חלופות המעוצר. במקרה זה, החלטת בית המשפט המחויז מأזנת וסבירה ואני מגלה כל עילה להתעוררות. כמו כן, כלל הוא שבית משפט אינו כבול להמלצת שירות המבחן וההחלטה אם להורות על חלופת מעוצר נתונה להכרעתו הבלעדית של בית המשפט (ראו למשל: בש"פ 6145/16 אבחצירה נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (15.9.2016)). כמו כן נסיבותו של העורר לעומת נסיבותיהם של הקטין ואביו שונות זו, מה גם שהעורר ביקש להקל עמו מעבר למה שנקבע בעניינו של הקטין.

הערר נדחה.

ניתנה היום, ט"ו באב התש"ף (5.8.2020).

שפט